

Tuijas den 18 Juli 99.

Gulle Tanter.!!!!!!

Tusen tack för hälsningarna i det sista brevet.

Förhått vår försumlighet att icke förr hafva skrifvit, men då ingenting nyt eller särdeles har inträffat, så vill det ej blifva af.

Nu hafva vi den 18 Juli, och för kyölen som jag erhööll den 9 på dagen har jag ej ännu tackat. Tanterna förstår nog min tacksamhet, då jag säger det jag var öfverförtjust, och kan därför icke skriffligen upp-
repa den. Det är bättre om

Tanterna föreställa sig den.
Kjolen var ju gjord som för
min mörkblåa blus. Mycken
tack äfven för underkjolen.

I går och idag hafva vi
haft mycket vackert väder.
Idag har jag äfvenså sim-
mat trenne gånger; Vattnet
var något 18 grader.

Jag har trefligare nu
än hvad jag förr hade, ty
nu har jag en kamrat
till, Sigrids småkusin Emma,
da Aflöstalo. Hon är utmärkt
snäll, mycket treflig samt
söt.

Som jag redan i bör-
jan i brevet sade, så är
det mycket svårt att skrif-
va då man ej vet hvad man
skall berätta. Därför wären

endast hjertligt hilsade
af
Gerda.

P. G. Svar väntas med öfver-
lyghet.